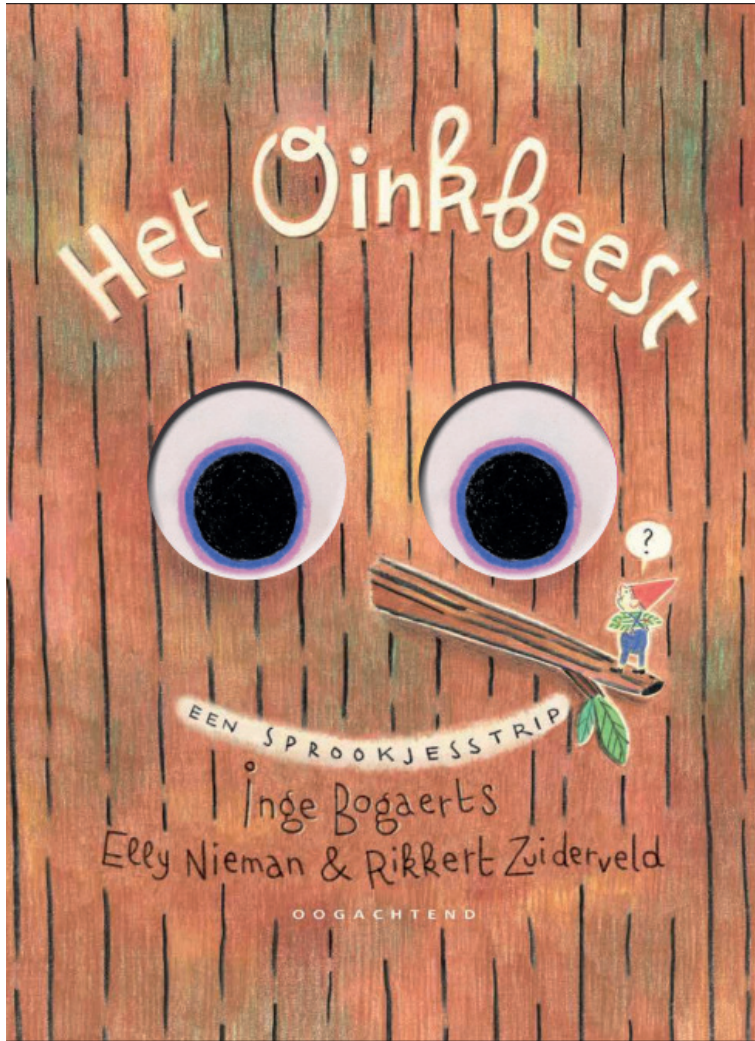

Visit www.letterenfonds.nl for information about translation grants.

“Inge Bogaerts adapts the hilarious story of the Oink Creature [...] into a perfect comic-version.

She wraps the adventures of Zairy, the Gumpies, and all the other creatures into a fluent picture story that can also be read to your kids excellently.”

NRC

“In short, Bogaerts disregards systematic structure and opts for liberating anarchy instead.”

De Volkskrant

The Oink Creature

Inge Bogaerts

When she was little, Bogaerts spent hours in the living room by the speakers listening to Elly Nieman and Rikkert Zuiderveld telling and singing the tale of the ‘Oink Creature’. She was enchanted by the fairies, sorceresses and the many other magical forest dwellers who took her on their adventure in this heart-warming story about friendship, kindness, and empathy. Her adaptation of this 70’s audio fairy tale is a warm and colourful ode to stories, nature, and the arts - as antidotes against a hardening society.

Inge Bogaerts (Wilrijk, 1983) studied illustration at the Saint Lucas Antwerp school of arts. She is best known for her debut picturebook ‘Mevrouw Ja en Meneer Nee’ (Lannoo 2011) and and ‘Toen Mijn Vader een Reus Was’ (Lannoo 2016), both written by Pieter van Oudheusden. She has collaborated on numerous children’s books with several different writers. Het Oinkbeest is her first graphic novel.

SAMPLE TRANSLATION

p2

Oh, hello...

There you are! Welcome to the big forest on this gentle summer night. You're just in time. Can you hear that cheerful tune? That's Zairy, the jaunty fairy from the hollow tree a little further down. Look.

There she is, with her basket full of bluebells. Jingle-jangling almost as loudly as the five Gumpies, who are clearly nearby.

p3

Hey five Gumpies! Where are you headed?

Oh, hi, Zairy. We're just going around the tree, while we can. Look, there's thunder ahead.

Dokus was right, the sky was turning dark. An air of mystery descended on the forest, as if something extraordinary was about to happen. If you listened closely, you could hear branches creak, or squirrels or hares rushing off to their burrows.

Soon the wind got stronger.
And stronger,
Until the thunder too,
burst above our friends' heads.

Ehh, Gumpies,
this is a little frightening.

Don't worry, Zairy.
Come with us, we'll hide away at home until the thunder blows over.
There is nothing to b-b-be scared of.

p4

Inside it was cosy and warm.
The Gumpies lit a fire and they prepared a special fairy-stool for Zairy to sit on.

They all drank herbal tea and ate mushroom pie together. One of the Gumpies lit a pipe that spread a delicious scent in the living room. They all took a puff.

ah..
That makes you nice and giddy...

And when they got out their instruments and started picking, drumming, and blowing away jollily, they enjoyed themselves so much that they completely forgot all about the rain.

p5

It took a while before they realised the rain had stopped.

The silence after the storm resounded in the whole forest.

Except for a few drops that tumbled down the leaves, you couldn't hear a thing...

Or...

What was that strange noise in the distance?

Heh, that's funny.

Huh?

Oh gee, my ears are playing tricks on me...

Shht, Farus, put the recorder down.

What an odd sound,
I'm taping it for our sound-collection.

I can still hear it... they're persistent.

Maybe we should have a look...

Alright then, upward, march, Gumpies!

Lightening fassss....

We could give it a minute...

Come on, Minus. Adventure calls!

Quite loudly, too.

Adventure, adventure...

I can't w-w-wait.

p6

Do be careful.

And be back in time for dinner!

I hear it again.

Yes, that way!

Haha, oink...

Sounds pretty loud, actually.

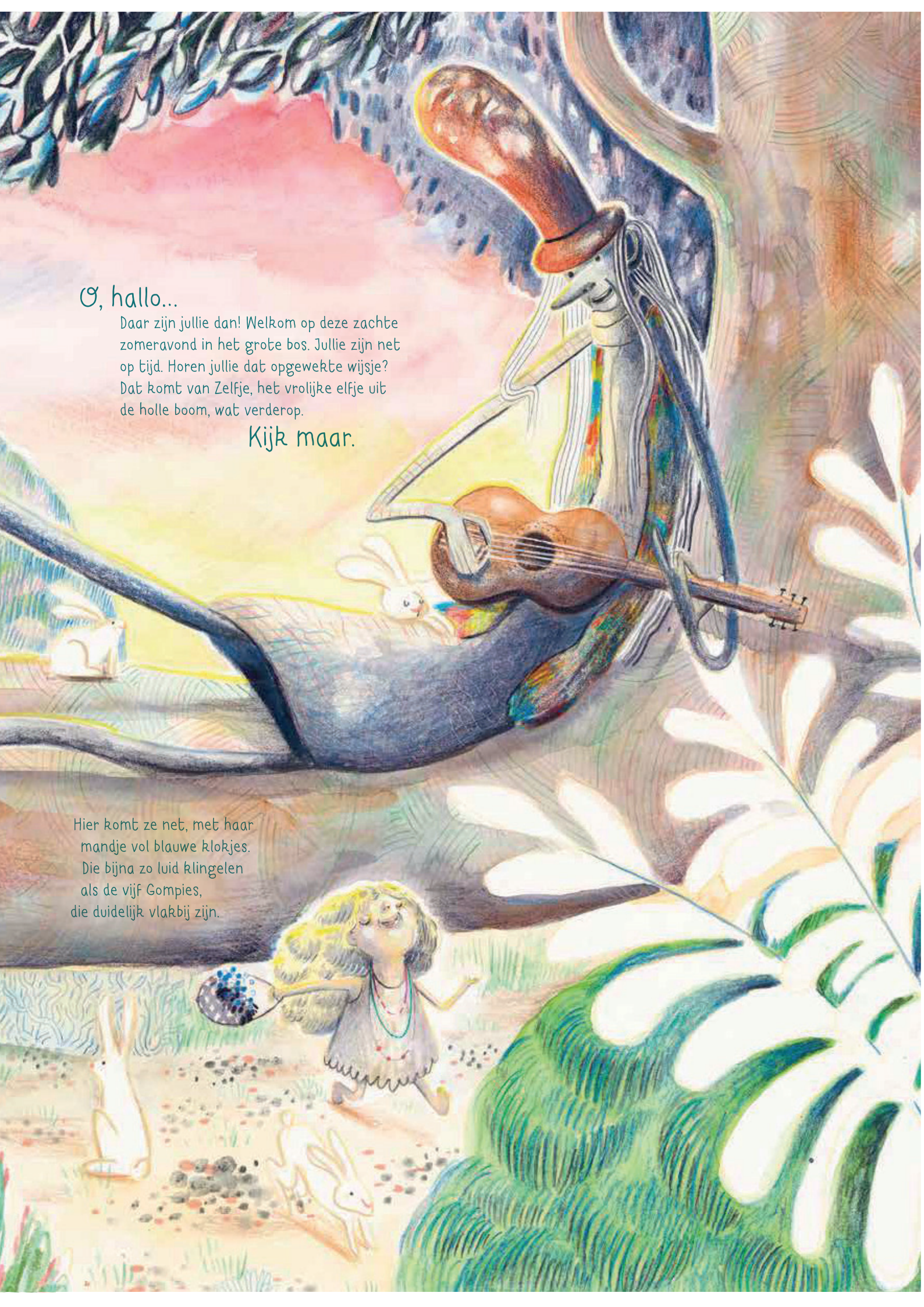
A very peculiar sound indeed.

Probably some kind of strange bird.

Joink, petoink, boink...

Spooky, huh?

Ø, hallo...

Daar zijn jullie dan! Welkom op deze zachte
zomeravond in het grote bos. Jullie zijn net
op tijd. Horen jullie dat opgewekte wijsje?
Dat komt van Zelfje, het vrolijke elfje uit
de holle boom, wat verderop.

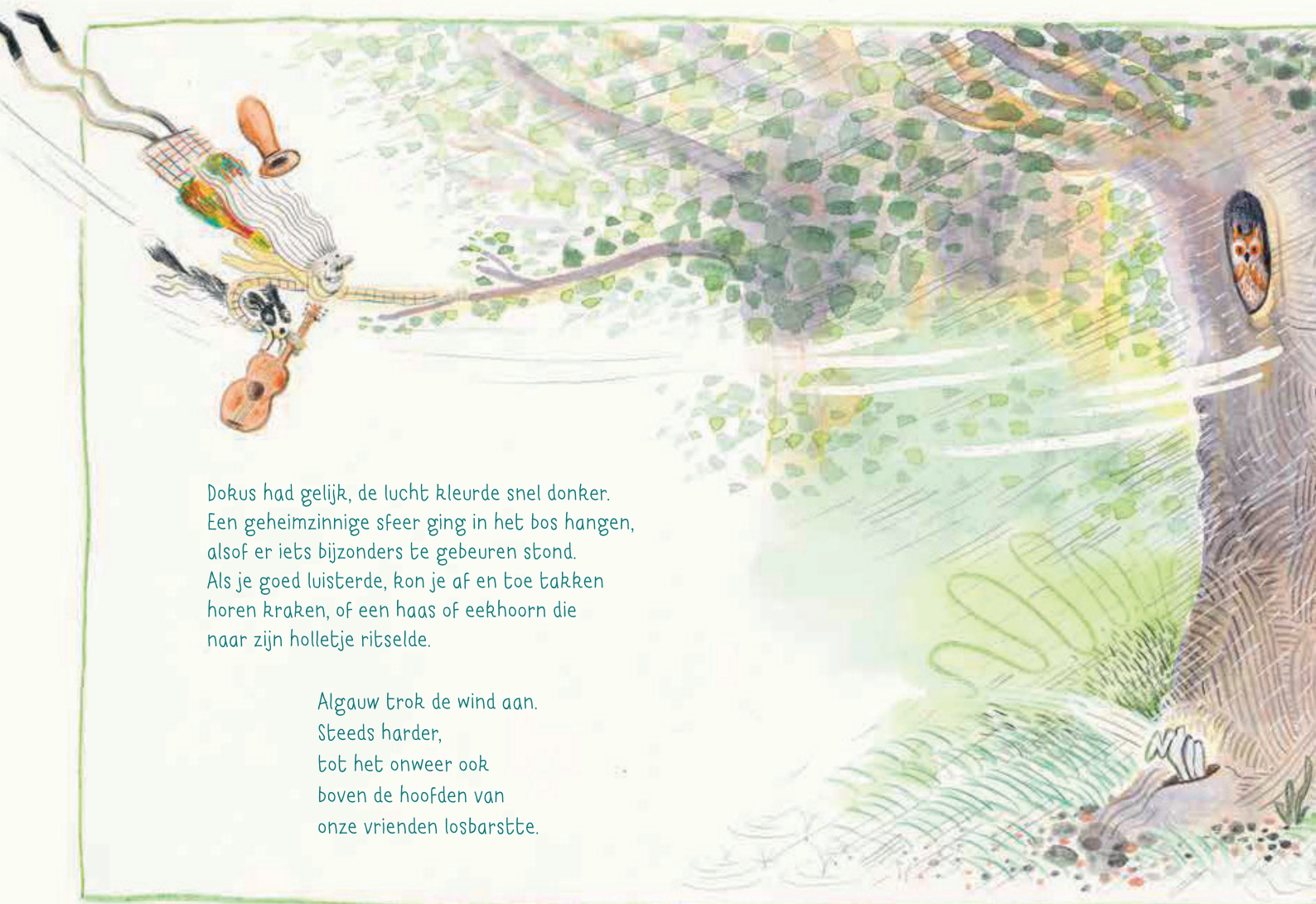
Kijk maar.

Hier komt ze net, met haar
mandje vol blauwe klokjes.
Die bijna zo luid klingelen
als de vijf Gompies,
die duidelijk vlakbij zijn.

O, dag Zelfje.
 Wij gaan gewoon
 even een boompje om,
 nu het nog kan.
 Kijk, daar hangt
 onweer in
 de lucht.

Dag
 vijf Gompies!
 Waar gaan
 jullie naartoe?

Dokus had gelijk, de lucht kleurde snel donker.
 Een geheimzinnige sfeer ging in het bos hangen,
 alsof er iets bijzonders te gebeuren stond.
 Als je goed luisterde, kon je af en toe takken
 horen kraken, of een haas of eekhoorn die
 naar zijn holletje ritselde.

Algauw trok de wind aan.
 Steeds harder,
 tot het onweer ook
 boven de hoofden van
 onze vrienden losbarstte.

Euh, Gompies,
dit maakt me
een beetje bang

Rustig maar, Zelfje.
Kom maar met ons mee, dan gaan we
in ons huisje schuilen tot het onweer
overwaait. Er is niets om
b-b-bang voor te zijn.

Binnen was het gezellig en warm.
De Gompies staken meteen een lekker
vuurtje aan en Zelfje mocht op
een elfenbankje gaan zitten dat ze
speciaal voor haar hadden neergezet.

Samen dronken ze
lekkere kruidenthee
en aten taart van
paddenstoelen. Een
van de Gompies stak
een pijpje op dat een
heerlijke geur in de
kamer verspreide.
Allemaal kregen ze
een trekje.

Hè, hè,
daar word je
lekker
kiezel van...

En toen ze ook nog eens
hun muziekinstrumenten
bovenhaalden en er vrolijk op los
tokkelden en trommelden en bliezen,
werd het zo gezellig dat ze al snel
de nattigheid helemaal vergaten.

Zo merkten ze pas na een tijdje dat het onweer
was gaan liggen.

In het bos klonk de stilte na de storm.
Behalve wat druppeltjes die van
de bladeren vielen, hoorde je niets...

Of toch?

Wat was dat vreemde geluid in de verte?

Gink Gink Gink Gink Gink

Hé, da's raar.

Gink Gink Gink Gink Gink

Huh?

Of jee,
ik hoor ze
vliegen...

Gink Gink Gink

Gink Gink Gink

Sst, Farus,
stop effe
met spelen.

Gink

Gink

Gink

Gink

Gink

Gink

Gink

Gink

Wat een
bizar geluid,

even opnemen
voor in onze
klankencollectie.

INK

